

XXVI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

(Afgivet af Folketingets Udvalg den 2. Februar 1937).

Udvalget har holdt en Række Møder, i hvilke man har drøftet Lovforslaget og de til Lovforslaget knyttede Ændringsforslag. I et af Møderne var Repræsentanter for de Organisationer, der har stillet Ændringsforslaget, refereret i Bilag Nr. 13, til Stede for at motivere Forslaget.

Der har været Samraad saavel med Handelsministeren som med Udenrigsministeren for at drøfte Lovforslaget og de stillede Ændringsforslag m. m. Men Enighed har ikke i Udvalget kunnet opnaas om Lovforslaget eller om de stillede Ændringsforslag.

Foruden de nævnte Organisationshenvendelser er der af enkelte Personer og Firmaer sket Henvendelser til Udvalget, og Handelsministeren er gjort bekendt med disse Henvendelser.

Et *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale) kan tiltræde det af Handelsministeren under Nr. 3 stillede Ændringsforslag, hvorefter Lovforslagets Gyldighedstid fastsættes til at udløbe med Udgangen af Marts Maaned 1938 i Stedet for som i Lovforslaget bestemt ved Udgangen af Aaret 1938. I øvrigt indstiller Udvalgets *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale) Lovforslaget til uændret Vedtagelse. Man vil ogsaa

saavel af de af Mindretallene stillede Ændringsforslag som af de af Erhvervene stillede Ændringsforslag til Lovforslaget og af de fra Erhvervenes Repræsentanter fremsendte skriftlige Udtalelser se, at Erhvervenes Ledere er meget uenige om, paa hvilken Maade en eventuel Ændring i de nu i flere Aar gældende valuta- og importregulerende Foranstaltninger skal kunne foretages. Denne Uenighed er naturlig, for det første fordi Erhvervsinteresserne i vort Land er yderst forskellige, og for det andet fordi der overhovedet ikke foreligger nogen Mulighed for paa nærværende Tidspunkt at foretage en principiel Ændring i den Valuta- og Handelspolitik, som blev paabegyndt i Danmark i Slutningen af 1931 og i Begyndelsen af 1932. De Valuta- og Eksportvanskeligheder, som foranledigede Danmark til at gribe til den direkte Importregulering, som nu i mere end fem Aar har været praktiseret i Danmark, er til Stede den Dag i Dag, som de var til Stede for fem Aar siden. Der er ikke nogetsteds i Verden Antydning af større Villighed til nu i 1937 at købe danske Eksportvarer, specielt ikke Landbrugsvarer, saafremt de paagældende Lande blev frit stillet med